

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 125/14

Luxemburg, 11 september 2014

Arrest in de gevoegde zaken C-204/12 tot en met C-208/12
Essent Belgium NV / Vlaamse Reguleringsinstantie voor de
Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse regeling voor groenestroomcertificaten verenigbaar met Unierecht

*De lidstaten mogen elektriciteitsleveranciers aanzetten tot ondersteuning van
groenestroomproductie door nationale producenten*

De richtlijn ter bevordering van groene stroom¹ bepaalt dat de lidstaten passende maatregelen moeten nemen om op hun grondgebied het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen te verhogen. Zij moeten tevens een stelsel van garanties van oorsprong invoeren, zodat de producenten van groene energie kunnen aantonen dat de door hen verkochte elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen komt. Voor zover de garanties van oorsprong bewijzen dat de stroom groen is, moeten zij wederzijds door de lidstaten worden erkend.

In het Vlaamse Gewest in België is een stelsel van groenestroomcertificaten ingevoerd. Enerzijds kunnen de producenten die in dat gewest groene stroom produceren, de Vlaamse autoriteiten om groenestroomcertificaten verzoeken. Anderzijds moeten de elektriciteitsleveranciers op straffe van een geldboete bij deze autoriteiten jaarlijks een aantal certificaten inleveren.

Om aan haar verplichting inzake groenestroomcertificaten te voldoen, heeft Essent, een Belgische elektriciteitsleverancier, bij de Vlaamse autoriteiten garanties van oorsprong ingeleverd die het bewijs vormden van in Denemarken (en/of Zweden), Nederland en Noorwegen opgewekte groene stroom. Deze garanties zijn door de autoriteiten echter niet als groenestroomcertificaten aanvaard, op grond dat certificaten slechts kunnen worden afgegeven voor in Vlaanderen opgewekte elektriciteit. Bovendien zijn aan Essent meermaals geldboeten opgelegd ten belope van in totaal ongeveer 1,5 miljoen EUR.

Aangezien Essent van mening was dat de besluiten van de Vlaamse autoriteiten in strijd waren met de richtlijn en met het beginsel van het vrije verkeer van goederen, heeft zij verschillende beroepen ingesteld bij de Belgische rechterlijke instanties. De Rechtbank van eerste aanleg te Brussel heeft het Hof van Justitie gevraagd of de Vlaamse regeling inzake groenestroomcertificaten verenigbaar is met het Unierecht.

In het vandaag gewezen arrest stelt het Hof in de eerste plaats vast dat in de richtlijn de garanties van oorsprong en de nationale steunregelingen aan verschillende regels zijn onderworpen en dat er tussen beide geen enkel verband bestaat. De richtlijn bepaalt immers uitdrukkelijk dat de regeling voor de garanties van oorsprong op zich niet het recht inhoudt om van de nationale steunregelingen gebruik te maken. Bijgevolg had de Uniewetgever niet de bedoeling de lidstaten te verplichten om het voordeel van hun op groenestroomcertificaten gebaseerde steunregeling uit te breiden tot groene stroom die op het grondgebied van een andere lidstaat is opgewekt. Het Hof benadrukt tevens dat de

¹ Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (PB L 283, blz. 33).

nationale steunregelingen beogen de lidstaten te helpen bij de naleving van hun verplichtingen inzake de verhoging van de groenestroomconsumptie in hun economie en in beginsel moeten leiden tot een verhoging van de binnenlandse groenestroomproductie. Daaruit volgt dat **de richtlijn niet in de weg staat aan de Vlaamse regeling voor groenestroomcertificaten**.

In de tweede plaats stelt het Hof vast dat de Vlaamse regeling voor groenestroomcertificaten **een belemmering kan vormen voor de invoer van elektriciteit uit andere lidstaten**, en in het bijzonder van groene stroom. Ten eerste moeten elektriciteitsleveranciers, zoals Essent, ter vermijding van een geldboete in beginsel certificaten kopen voor de door hen ingevoerde elektriciteit. Ten tweede kan de mogelijkheid voor Vlaamse groenestroomproducenten om de certificaten samen met de door hen opgewekte elektriciteit te verkopen, bevorderlijk zijn voor het opstarten van onderhandelingen en voor het concretiseren van contractuele betrekkingen voor de levering aan de leveranciers van in Vlaanderen opgewekte elektriciteit. Daaruit volgt dat **deze regeling een beperking vormt van het vrije verkeer van goederen**.

Volgens het Hof is **deze beperking** echter **gerechtvaardigd door de doelstelling van algemeen belang ter bevordering van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen** om het milieu te beschermen en klimaatwijzigingen tegen te gaan. In die context stelt het Hof vast dat het voor de verwezenlijking van de nagestreefde doelstelling gerechtvaardigd is dat de maatregelen ter bevordering van de overgang naar groene energie op de productiefase en niet op de consumptiefase zijn gericht. Voort erkent het Hof dat het Vlaamse Gewest rechtmatig kon beslissen dat voor diezelfde doeleinden het voordeel van de op groenestroomcertificaten gebaseerde steunregeling moest worden beperkt tot louter de in het gewest opgewekte groene stroom.

Het Hof benadrukt echter dat de beperking waartoe die steunregeling leidt, slechts kan worden gerechtvaardigd indien het voor de invoerders van elektriciteit daadwerkelijk mogelijk is om zich op een daartoe bestemde markt onder billijke voorwaarden van groenestroomcertificaten te voorzien. Voorts mag de boete die wordt opgelegd aan leveranciers die niet aan hun verplichting inzake groenestroomcertificaten hebben voldaan, niet overdreven zijn.

In die omstandigheden oordeelt het Hof dat **het Vlaamse stelsel van groenestroomcertificaten** in beginsel **in overeenstemming is met het beginsel van het vrije verkeer van goederen**.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding, aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170